

Politik Bilim

Asıl Sorun Nerede?

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; harunaykutgoker@gmail.com

Seçim öncesinde adaylar hakkındaki kanaatimi açıklayıp belli önerilerde bulununca, ortaya çıkan sonuç konusunda da yazmak farz oldu.

Bir kısmı yakın dostum da olan okuyucularımdan, *'oylarını CHP'li bir aday için kullanabilecekler yüksek bir katılım oranıyla sandığa gitseler ve bağırklarına taş basıp oylarını Ekmeleddin Bey'e verselerdi bile sonuç değişmezdi'* anlamına gelen çokça mektup aldım. Geldiğimiz noktadaki verili koşullarda, *'her şeyden önce nüfusumuzun kültür profiline farklı bir sonuca izin vermeyeceğini; bu profilin sayısal olarak çoğunlukta olan kesimlerinin kendilerinden olan aday dururken tutmadıkları partinin gösterdiği adaya salt muhafazakârdır, dindardır diye asla oy vermeyeceklerini'* anlatan okuyucularım haklı.

Kültür profilimiz önemli bir sorun. Biz yalnızca gelir eşitsizliği değil bilgi eşitsizliği de olan bir toplumuz. Paylarına az bilgi düşenler nüfusumuzun çoğunluğunu oluşturuyor. Üstelik o kesimlerde ortaya çıkan bilgi boşluğu dinsel dogma ile dolduruluyor. Recep Bey, kültürü kendi kültürleriyle örtüşen o çoğunluğun adayydı. Kaldı ki o aday, sosyal yardım paketleri sunarak çoğunluğu oluşturanların bugünlerini kurtarmayı ve onlarda, daha çok tüketebilmek, konut sahibi olabilmek gibi geleceğe yönelik beklentiler yaratmayı da becerabiliyordu. Oylarını ona vermeleri doğaldı. Bunu bir kez daha görmüş olduk.

Ama bu noktada durup, bu profilin oluşmasındaki birincil sorumluluğun AKP'ye ait olmadığını hatırlayalım. Bu profil, 1940'lı yıllarda başlayıp 90'lı yıllara gelinceye dek iktidar erkini kullanan bütün güçlerin eseridir. Bilgi dağılımında eşitsizliğin ortaya çıkışı 40'lı yılların ikinci yarısında köy enstitülerinin karartılmaya, ilk ve ortaöğretimde din motifine yeniden ağırlık kazandırmaya başlanmasıyla. Daha sonra bu politika merkez-sağ iktidarlarca tırmandırılarak sürdürülmüştür. Onlar bunu dayandıkları muhafazakâr oy tabanını denetimleri altında tutabilmenin, dolayısıyla da taraftarı oldukları iktisadî-siyasî sistemi sürdürebilmenin güvencesi olarak görmüşlerdir. Ne var ki bu amaçla yeniden üretilmesini sağladıkları din tabanlı kültür doğrudan siyasî İslâm'ı besler hâle gelmiş; dayandıkları kitleler, sonuçta kendi siyasî önderlerini yaratmıştır. Denetim altında tutulabilecekleri sanılanlar bunu sananları parti tabelalarıyla baş başa bırakıp kendi siyasî önderleri marifetiyle denetimi ele almayı başardılar. Şimdi o önderlerden biri tırmanışını sürdürüyor.

Bugünlere gelinmesinde dahli olan merkez-sağ partiler tarihten silinip gittiler ama 1940'lardaki misyonu her ne olursa olsun, çok daha sonraları, şartların zorlamasıyla merkezin solunda bir yer edinmeye çalışan ya da belli kesimlerce kendisine siyasî yelpazede öyle yer biçilen bir CHP varlığını sürdürüyor. Görünüşe göre de bu gidişe ancak o dur diyebilecek! Çünkü onun solunda bir güç birikimi ortaya çıktığında, devraldıkları geleneği sürdüren sol entelektüeller o gücü bölüp dağıtmayı beceriyorlar. Ama gelin görün ki, nitelik ve niceliği hiç de azımsanmayacak kesimlerce umut bağlanan CHP de hâkim rüzgâra kapılmış gidiyor...

Yoluna böyle devam ederse olacakları pek çok yazar (örneğin Ali Sirmen defalarca) yazdı. Bunu en açık biçimde ortaya koyan da, 24 Haziran tarihli Açık Pencere'sinde, Orhan Veli'nin, *"...çıkardığı YAPRAK dergisinde Demokrat Parti'nin seçimleri kazandığı günün ertesinde yani 15 Mayıs 1950'de"* yazdıklarını aktaran Melih Aşık oldu. Orhan Veli şunları yazmış: *"Seçimler bitti. Demokrat Parti, Halk Partisi'ni korkunç bir bozguna uğrattı. Oysaki Halk Partisi, halkı kazanacağını umarak fikirleriyle prensiplerinden son zamanlarda ne*

fedakârlıklar etmişti. Bütün yayınlarına göz yumulan din dergileri, okullara konan din dersleri, yeniden açılan ilahiyat fakülteleri, imam hatip kursları, türbeler, şahsi sermayeye sağlanan imtiyazlar, her türlü irticaa tanınan haklar... Hiçbiri kâr etmedi.”

Asıl mesele uygulanan politikalar sonucu paylarına az bilgi düşmesi sağlanan kitlelerde değil, ötekilerde, CHP ve onun solundaki bilgili unsurların akıl tutulmasındadır.

CBT. 22 Ağustos 2014